

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Agnieszka Mihułka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016 r. we W.

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko Centrum Szkolenia Wojsk (...) i Chemicznych we W.

o wynagrodzenie za pracę

I. zasądza od strony pozwanej Centrum Szkolenia Wojsk (...) i Chemicznych we W. na rzecz powódki A. B. kwotę 1.680,80 zł brutto (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych i osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 132,93zł od dnia 01.02.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 83,03zł od dnia 01.03.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 217,12zł od dnia 01.04.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 146,20zł od dnia 01.05.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 140,61zł od dnia 01.06.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 142,33zł od dnia 01.07.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 12,58zł od dnia 01.09.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 100,64zł od dnia 01.10.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 132,02zł od dnia 01.11.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 129,96zł od dnia 01.12.2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 52,83zł od dnia 01.01.2012r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 133,34zł od dnia 01.02.2012r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 121,44zł od dnia 01.03.2012r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 135,77zł od dnia 01.04.2012r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 573,60zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia) kwotę 357,31 zł tytułem kosztów sądowych i wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. nie obciąża powódki kosztami postępowania w zakresie nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka A. B. pozwem z dnia 25 lipca 2014r. (data stempla pocztowego) domagała się zasądzenia od strony pozwanej - Centrum Szkolenia Wojsk (...)

i Chemicznych im. gen. J. J. we W. kwoty 9.636,92zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 8.303,27zł od dnia 01.02.2011r. do dnia zapłaty,
- 84,95zł od dnia 01.03.2011r. do dnia zapłaty,
- 147,58zł od dnia 01.04.2011r. do dnia zapłaty,
- 161,68zł od dnia 01.06.2011r. do dnia zapłaty,
- 215,57zł od dnia 01.07.2011r. do dnia zapłaty,
- 77,20zł od dnia 01.10.2011r. do dnia zapłaty,
- 107,79zł od dnia 01.11.2011r. do dnia zapłaty,
- 113,27zł od dnia 01.12.2011r. do dnia zapłaty,
- 26,95zł od dnia 01.01.2012r. do dnia zapłaty,
- 134,89zł od dnia 01.02.2012r. do dnia zapłaty,
- 134,89zł od dnia 01.03.2012r. do dnia zapłaty,
- 128,88zł od dnia 01.04.2012r. do dnia zapłaty,

a nadto zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa pełnomocnika według norm przepisanych oraz kosztów postępowania w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej.

W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, że w okresie objętym pozwem, była zatrudniona u strony pozwanej, tj. w Centrum Szkolenia Wojsk (...)

i Chemicznych im. gen. J. J. we W., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszej pielęgniarki za wynagrodzeniem w wysokości 2.740zł. Podała, że

w dniu 18 października 2013r. zostało zawarte porozumienie pomiędzy Centrum Szkolenia Wojsk (...) i Chemicznych we W. a (...) Oddziałem (...) dotyczące przejęcia pracowników na podstawie art. 23¹ k.p., od dnia

1 grudnia 2013r. Wskazała dalej, że ponieważ strona pozwana nie uregulowała na jej rzecz zobowiązań z tytułu nadgodzin oraz dodatku za pracę na drugiej zmianie, w dniu 26 listopada 2013r., wraz z innymi pracownikami, wystosowała do pozwanego pracodawcy wezwanie do zapłaty w/w należności jednak pracodawca w odpowiedzi uchylił się od zapłaty powołując się na art. 10 regulaminu oraz ustawę o działalności leczniczej twierdząc, że pielęgniarki, w tym ona sama, nie pracowały na drugiej zmianie. Powódka zarzuciła, iż z art. 10 regulaminu

pracy obowiązującego u pozwanego wyraźnie wynika uregulowanie pracy pielęgniarek w systemie dwuzmianowym. Podkreśliła, że fakt wykonywania pracy w tym systemie potwierdzają również harmonogramy czasu pracy tworzone przez osobę upoważnioną z ramienia pozwanego i przez niego zatwierdzane, a w szczególności podtytuł, który od kwietnia 2012 roku, po kontroli inspekcji pracy, został zmieniony na „system pracy równoważny”. Nadto podała, że definicja drugiej zmiany została uregulowana i zdefiniowana w obowiązującym

u pozwanej Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy, gdzie w art. 4 pkt 9 podano, że przez drugą zmianę rozumie się czas pracy wynikający z organizacji pracy, określony

w regulaminie pracy, wyznaczony jako druga w kolejności zmiana przypadająca po porze nocnej. Wskazała dalej, że zgodnie z przepisem art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej, czas pracy pielęgniarek i lekarzy zatrudnionych w podmiocie leczniczym w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Podniosła, że w okresie od stycznia 2011 roku do 31 marca 2012r. świadczyła pracę w systemie dwuzmianowym, jak również, że przekroczenia dobowe w tzw. systemie podstawowym występowały w przypadku wcześniejszego rozpoczęcia pracy w dniu następnym i dalej, że powstałe przekroczenia w wymiarze 3,55 h związane były z definicją doby pracowniczej, przez którą dla celów rozliczania czasu pracy należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której pracownik rozpoczynał pracę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy. Podała, że równoważny system czasu pracy obowiązywał ją dopiero od 1 kwietnia 2012r., ponieważ został wprowadzony

w dniu 26 marca 2012r. aneksem nr (...) do regulaminu pracy. Powódka wskazała przy tym, że powołany aneks stanowił wynik zmian po kontroli PIP, w związku z zaistniałymi przekroczeniami dobowymi. Podniosła, że w jej przypadku obowiązujący ją czas pracy

w przyjętym okresie rozliczeniowym nie mógł przekraczać 7 godzin i 35 minut na dobę i 37 godzin i 55 minut na tydzień. Wskazała, że do dnia 1 kwietnia 2012r. powstały nadgodziny

z przekroczeń dobowych, za które nie został jej wypłacony dodatek w wysokości 50 % stawki godzinowej zgodnie z art. 151¹ § 1 pkt 2 k.p., co - przy uwzględnieniu wysokości płacy zasadniczej i wynikającej z niej stawki za jedną godziną nadliczbową – uzasadnia wypłatę na jej rzecz wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, za okres od stycznia 2011 roku do marca 2012 roku, w wysokości 1.446,92 zł. Podała dalej, że pracodawca powinien wypłacić na jej rzecz także kwotę 8.190 zł z tytułu niewypłaconego dodatku za pracę na drugiej zmianie. Podniosła, że w niniejszym postępowaniu skierowała powództwo o zapłatę za godziny przepracowane na drugiej zmianie w styczniu 2011 roku. Wyjaśniła, że zgodnie

z art. 38 Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998r., za każdą godzinę pracy na drugiej zmianie pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 15 % stawki wynikającej

z najniższego wynagrodzenia i dalej, że w okresie objętym wnioskiem stawka wynikająca

z najniższego wynagrodzenia wynosiła 1.300 zł, co uzasadnia żądanie zasądzenia dodatku, za styczeń 2011 roku, w kwocie 8.190 zł (1300zł /stawka wynikająca z najniższego wynagrodzenia/ x 15 % /wysokość dodatku/ = 195 zł; 42 godziny x 195 zł = 8.190 zł) Wskazała dalej, że w dniu 31 stycznia 2014r. wezwała pozwanego przed Sądem do zawarcia ugody jednak w toku postępowania o zawezwanie do próby ugodowej (IV Po 22/14) nie doszło do zawarcia ugody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie wskazała, że twierdzenia powódki jakoby świadczyła pracę w systemie dwuzmianowym i z tego tytułu winna uzyskać dodatek za pracę na drugiej zmianie oraz jakoby w okresie objętym pozwem powstały godziny wynikające

z przekroczeń dobowych, za które powinna mieć wypłacony dodatek w wysokości 1.446,92zł są całkowicie bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie. Podała, że jest jednostką wojskową, która prowadzi szkolenia inżynierskie żołnierzy, który to proces szkoleń odbywa się od godzin rannych do godzin wieczornych, oraz uczestniczy przy zwalczaniu klęsk żywiołowych jak również, że pozostałe prace wykonywane przez pracowników cywilnych wojska są jedynie pomocnicze. Wskazała, że zgodnie z powołanymi zadaniami i w oparciu

o kodeks pracy oraz ustawę o związkach zawodowych opracowany został, w roku 2008, „Regulamin pracy Centrum Szkolenia Wojsk (...) i Chemicznych”. Przyznała, że w § 10 punkt 8 regulaminu pracy zawarty został zapis „Pracownicy służby zdrowia – 7 godzin 35 minut na dobę i 40 godzin przeciętnie na tydzień wg grafiku pracy, pielęgniarki w systemie dwuzmianowym”, jednakże – jak podała - wskazany zapis nie precyzuje jaki czas pracy obowiązuje przy I zmianie, a jaki przy II zmianie. Podniosła, że taki zapis jest celowy

z uwagi na procesy szkolenia żołnierzy i przy zwalczaniu kłesk żywiołowych. Wskazała, że sposób wykonywania pracy przez pielęgniarki jest u niej inny niż w typowych placówkach służby zdrowia i polega głównie na medycznym zabezpieczeniu procesów szkolenia żołnierzy na zajęciach poligonowych i ich edukacji udzielania pierwszej pomocy medycznej. Podała, że stan taki spowodowany został m.in. wynikami kontroli Wojskowego Ośrodka Medycyny Prewencyjnej przeprowadzonej w dniach 22 – 23 lutego 2011r., w wyniku której zakazano prowadzenia czynności medycznych w ambulatorium z izbą chorych. Dalej wskazała, że rozpatrując system pracy pielęgniarek należy rozważać rzeczywisty sposób świadczenia pracy a nie ujęty w § 10 punkt 8 regulaminu, z których część stawiała się do pracy o godzinie 7.30

i pracowała do godziny 15.05, a pozostałe stawiała się do pracy o godzinie 11.25 i pracowały do godziny 19.00. Wyjaśniła, że taki sposób wykonywania pracy przez pielęgniarki w pełni zabezpieczał proces szkolenia żołnierzy tym bardziej, że na etacie zatrudniony był lekarz

i ratownicy medyczni będący żołnierzami zawodowymi. Podniosła, że powódka zgodnie

z dokumentem „Rozliczenie czasu pracy”, nie pracowała w systemie zmianowym, gdyż pracę zmianową wykonywali jedynie pracownicy biblioteki i pracownicy grupy zabezpieczenia O.. Kolejno podniosła, iż nie jest prawdą twierdzenie powódki, jakoby zmiany regulaminu pracy wprowadzone w dniu 26 marca 2012r. aneksem nr (...) były następstwem kontroli Inspekcji Pracy w związku z zaistniałymi przekroczeniami dobowymi, gdyż inspektor pracy nie wskazał by nastąpiło przekroczenie doby pracowniczej ale wskazał, że

w regulaminie pracy widnieje zapis „40 godzin przeciętnie na tydzień” co wymaga zmiany wobec treści art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej, zgodnie z którym czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym, z zastrzeżeniem art. 94 ust. 1, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Wskazując na powyższe podała, że analiza dokumentów (...) powódki nie wskazuje, aby kiedykolwiek nastąpiło przekroczenie czasu pracy tj. 37 godzin 55 minut na tydzień. Nadto podała, że cały pozew oparty jest na dokumentach „Grafik dyżurów pielęgniarskich”, które nie istnieją w obiegu dokumentów pozwanej, gdyż zostały stworzone przez M. K. tylko i wyłącznie na potrzeby ambulatorium, która miała sporządzać miesięczne harmonogramy pracy podległego personelu, a nie grafik dyżurów pielęgniarskich. Jednocześnie podała, że takie dokumenty, tj. (...) sporządzała M. K. i te właśnie dokumenty były podstawą rozliczania czasu pracy m.in. powódki. Strona pozwana zarzuciła dalej, iż nigdy nie miała także miejsca sytuacja powstania nadgodzin z tytułu przekroczenia doby pracowniczej w świadczeniu pracy przez pielęgniarki. Wskazała, że zgodnie z zapisami regulaminu pracy, tj. zgodnie z treścią

§ 10 punkt 3, w przypadku powódki miała miejsce właśnie taka organizacja czasu pracy. Argumentowała dalej, że osobnego rozważania wymaga kwestia obliczeń kwoty dodatku za pracę na II zmianie dokonanych przez powódkę oraz wynagrodzenia za godzin nadliczbowe powstałe z przekroczeń dobowych, która jest całkowicie błędna i dokonana bez znajomości zasad finansowych bowiem powódka wskazała powstałą, według niej, ilość nadgodzin z przekroczeń dobowych, natomiast nie wskazała, ile razy pracowała na II zmianie w okresie objętym pozwem, ograniczając się jedynie do wskazania liczby godzin przepracowanych na II zmianie w miesiącu styczniu 2011 roku.

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2014r. Sąd postanowił rozpoznać sprawę w dalszym ciągu z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym. (k. 240)

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2016r. powódka sprecyzowała żądanie pozwu w ten sposób, że wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 9.820,90zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 8.190 zł od dnia 1 lutego 2011r. do dnia zapłaty,

- 83,03 zł od dnia 1 lutego 2011r. do dnia zapłaty,
- 83,03 zł od dnia 1 marca 2011r. do dnia zapłaty,
- 217,12 zł od dnia 1 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 146,20 zł od dnia 1 maja 2011r. do dnia zapłaty,
- 140,61 zł od dnia 1 czerwca 2011r. do dnia zapłaty,
- 142,33 zł od dnia 1 lipca 2011r. do dnia zapłaty,
- 12,58 zł od dnia 1 września 2011r. do dnia zapłaty,
- 100,64 zł od dnia 1 października 2011r. do dnia zapłaty,
- 132,02 zł od dnia 1 listopada 2011r. do dnia zapłaty,
- 129,96 zł od dnia 1 grudnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 52,83 zł od dnia 1 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- 133,34 zł od dnia 1 lutego 2012r. do dnia zapłaty,
- 121,44 zł od dnia 1 marca 2012r. do dnia zapłaty,
- 135,77 zł od dnia 1 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty.

Strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa.

W toku dalszego postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie, przy czym na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016r. powódka wskazała, iż w przypadku nie uwzględnienia części powództwa wnosi o nieobciążanie jej kosztami na podstawie art. 102 k.p.c.

Sąd ustalił stan faktyczny

Powódka A. B. z dniem 30 sierpnia 1991r. została zatrudniona, na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w Wyższej Szkole (...) we W. – w przychodni lekarskiej, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pielęgniarki.

W dniu 24 października 1994r. powódka zawarła z Wyższą Szkołą (...) im.

T. K. we W. umowę na podstawie której została zatrudniona na czas nieokreślony, począwszy od dnia 24 października 1994r., w przychodni lekarskiej, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pielęgniarki a następnie na stanowisku starszej pielęgniarki ambulatorium z izbą chorych.

Na podstawie porozumienia zmieniającego z dnia 29 stycznia 2009r. zawartego pomiędzy powódką a Centrum Szkolenia Wojsk (...) i Chemicznych we W., powódka - na podstawie art. 23¹ k.p. – zatrudniona została, z dniem 1 stycznia 2009r., u strony pozwanej - w Centrum Szkolenia Wojsk (...) i Chemicznych we W.. Powódka zatrudniona została w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pielęgniarki, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.000zł – wynagrodzenie zasadnicze, 703zł premia i dodatek za wysługę - 17 % + 0%. Nadto wskazano, że w okresie trwania umowy o pracę powódka będzie otrzymywała wynagrodzenie płatne w sposób i na warunkach przewidzianych w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym (...) Wojska z dnia 8 czerwca 1998r.

Powódka zatrudniona została w ambulatorium z izbą chorych i podlegała bezpośrednio szefowi sekcji służby zdrowia.

Na podstawie porozumienia zmieniającego z dnia 30 października 2009r., z dniem 1 listopada 2009r., powódka zatrudniona została na stanowisku starszej pielęgniarki.

W wyniku porozumienia zmieniającego umowę o pracę z dnia 28 czerwca 2010r., począwszy od dnia 1 stycznia 2010r. ustalono wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.190zł wynagrodzenia zasadniczego wraz z premią w wysokości 713zł.

W wyniku porozumienia zmieniającego umowę o pracę z dnia 15 grudnia 2011r. ustalono, od dnia 1 stycznia 2012r., wynagrodzenie zasadnicze powódki w wysokości 2.740zł wraz z premią w kwocie 53 zł. Jednocześnie podano, iż w okresie trwania umowy o pracę powódka będzie otrzymywała wynagrodzenie płatne w sposób i na warunkach przewidzianych w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym (...) Wojska z dnia 8 czerwca 1998r.

Z dniem 1 grudnia 2013r. powódka, na podstawie art. 23¹ k.p., zatrudniona została w 2 (...) Oddziale (...).

Dowód: - umowa o pracę z dnia 30.08.1991r., w aktach osobowych powódki

- umowa o pracę z dnia 24.10.1994r., w aktach osobowych powódki
- zakres obowiązków z dnia 17.02.2006r., w aktach osobowych powódki
- porozumienie zmieniające z dnia 29.01.2009r., w aktach osobowych powódki
- zakres obowiązków z dnia 07.01.2009r., w aktach osobowych powódki
- porozumienie zmieniające z dnia 30.10.2009r., w aktach osobowych powódki
- porozumienie zmieniające z dnia 28.06.2010r., k. 82 oraz w aktach osobowych powódki
- porozumienie zmieniające z dnia 15.12.2011r., k. 81 oraz w aktach osobowych powódki
- informacja w sprawie zmiany pracodawcy z dnia 22.10.2013r., w aktach osobowych powódki
- rozkaz dzienny z dnia 02.12.2013r., w aktach osobowych powódki
- rozkaz dzienny z dnia 03.12.2013r., w aktach osobowych powódki
- zeznania świadka M. R., k. 328-333
- zeznania świadka M. C., k. 328-333
- przesłuchanie powódki, k. 379-381 i 484-487

Na stanowisku starszej pielęgniarki powódka zatrudniona była w ambulatorium z izbą chorych i - w okresie do dnia 9 marca 2012r. - podlegała bezpośrednio szefowi sekcji służby zdrowia, zaś do jej zakresu obowiązków należało w szczególności:

1. opieka pielęgniarska nad pacjentami i wykonywanie zleceń lekarskich odnotowanych w dokumentacji medycznej;
2. uczestnictwo w wizycie lekarskiej chorych hospitalizowanych w izbie chorych;
3. podawanie leków doustnych i kontrola ich zażywania przez chorych;

4. prowadzenie obserwacji stanu zdrowia chorych – dokonywanie pomiarów temperatury ciała, ciśnienia tętniczego krwi, tętna oraz innych w miarę potrzeby;
5. udzielanie pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia;
6. niezwłoczne powiadomienie lekarza w przypadku: nagłego pogorszenia się stanu zdrowia chorego, niemożności wykonania zleconego zabiegu, popełnienia pomyłki przy podawaniu leków lub podejrzenia o chorobę zakaźną;
7. współpraca z lekarzem w czasie przyjęć ambulatoryjnych pacjentów;
8. wykonywanie zgodnie z zaleceniami lekarza zabiegów pielęgniarских;
9. prowadzenie ewidencji przyjęć ambulatoryjnych;
10. wydawanie leków osobom uprawnionym z apteki podręcznej, zgodnie z zaleceniem lekarskim;
11. przygotowanie i zabezpieczenie chorego do transportu;
12. udział w szczepieniach na terenie ambulatorium;
13. wykonywanie zabiegów pielęgniarских w terenie u osób uprawnionych do opieki;
14. konserwacja oraz przygotowywanie sprzętu i materiałów do sterylizacji i ich sterylizacja;
15. prowadzenie zeszytów pracy sterylizatora i lamp bakteriobójczych;
16. prowadzenie we współpracy z lekarzem poradnictwa w stosunku do dyspenseryzowanych;
17. wykonywanie zleconych szczepień ochronnych;
18. inicjowanie działań pracodawcy na rzecz ochrony zdrowia pracowników i pomoc w ich realizacji.

Począwszy od dnia 9 marca 2012r. powódka, na zajmowanym stanowisku, podlegała kierownikowi ambulatorium, zaś do jej obowiązków należało, w szczególności:

1. opieka pielęgniarська nad pacjentami i wykonywanie zleceń lekarskich odnotowanych w dokumentacji medycznej;
2. udział z lekarzem w wizycie lekarskiej chorych hospitalizowanych w izbie chorych;
3. podawanie leków doustnych i kontrola ich zażywania przez chorych;
4. prowadzenie dokumentacji medycznej związanej z izbą chorych;
5. udzielanie pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia;
6. niezwłoczne powiadomienie lekarza (a w przypadkach nieobecności lekarza: oficera dyżurnego oraz pogotowia ratunkowego) w przypadku: nagłego pogorszenia się stanu zdrowia chorego, niemożności wykonania zleconego zabiegu, popełnienia pomyłki przy podawaniu leków lub podejrzenia o chorobę zakaźną;
7. do czasu przybycia pogotowia ratunkowego zabezpieczenie przedmedyczne pacjenta;
8. współpraca z lekarzem w czasie przyjęć ambulatoryjnych pacjentów;
9. wykonywanie zgodnie z zaleceniami lekarza zabiegów pielęgniarских (pomiar temperatury, RR, iniekcje, opatrunki);

10. prowadzenie ewidencji przyjęć ambulatoryjnych;
11. wydawanie leków osobom uprawnionym z apteki podręcznej, zgodnie z zaleceniem lekarskim;
12. po otrzymaniu zapotrzebowania z pododdziału lub sekcji CSWInż i C. przygotowanie wyposażenia do apteczki pierwszej pomocy;
13. przygotowanie i zabezpieczenie chorego do transportu medycznego;
14. udział w szczepieniach na terenie ambulatorium;
15. udział w zabezpieczeniach medycznych wynikających z miesięcznego planu zabezpieczeń na terenie CSWInż i C. pod nadzorem lekarza dyżurnego ambulatorium zgodnie z kwalifikacjami pielęgniarskimi;
16. prowadzenie we współpracy z lekarzem poradnictwa w stosunku do dyspanseryzowanych;
17. wykonywanie zleconych szczepień ochronnych.

W całym okresie powódka poza pracą w ambulatorium wykonywała prace również, w razie potrzeby, na poligonie wojskowym (w jednym z kompleksów strony pozwanej).

Dowód: - zakres obowiązków służbowych pielęgniarki z dnia 02.11.2009r., w aktach osobowych powódki

- zakres obowiązków służbowych pielęgniarki z dnia 09.03.2012r., w aktach osobowych powódki

- zeznania świadka M. K., k. 239-244

- zeznania świadka E. R. k. 239-244

- zeznania świadka M. S. k. 239-244

- przesłuchanie powódki, k. 379-381 i 484-487

W dniach 22 – 23 lutego 2011r. przeprowadzona została – wówczas w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych we W., przez Wojskowy Ośrodek Medycyny Prewencyjnej we W., kontrola stanu sanitarnohigienicznego, sanitarno - weterynaryjnego i zabezpieczenia przeciwepidemicznego (epizootycznego).

W toku kontroli stwierdzono, że ambulatorium z izbą chorych nie posiada decyzji wydanej przez Wojskową Inspekcję Sanitarną, na podstawie której można prowadzić działalność medyczną zgodnie z wymogami prawa sanitarnego. Stwierdzono, że placówka świadczy usługi jako wyjazdowa pomoc lekarska a jednocześnie, że w ambulatorium są świadczone usługi medyczne: podstawowa opieka zdrowotna, zabiegi pielęgniarskie, szczepienia profilaktyczne, akcja krwiodawstwa, leczenie stacjonarne żołnierzy.

W związku z nieuregulowanym stanem prawnym ambulatorium z izbą chorych oraz brakiem właściwego nadzoru służbowego i fachowego zakazano prowadzenia czynności medycznych w ambulatorium z izbą chorych.

Dowód: - protokół kontroli sanitarnej z dnia 10.03.2011r., k. 148 - 155

Zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej w okresie od 2008 roku do lutego 2012 roku regulaminem pracy czas pracy wynosił 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w pięciodniowym tygodniu pracy, w okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 3 miesięcy. (§ 10 punkt 1 regulaminu pracy)

Czas pracy pracowników służby zdrowia wynosił 7 godzin i 35 minut na dobę

i przeciętnie 40 godzin tygodniowo, według grafiku, przy czym praca pielęgniarek odbywała się w systemie dwuzmianowym. (§ 10 punkt 8 zd. 5. regulaminu pracy)

Zgodnie z § 27 ust. 1 regulaminu pracy za pracę w godzinach nadliczbowych, przysługuje dodatek w wysokości:

- a. 100% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy, w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi
w zamian za pracę w niedzielę lub w święto zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,
- b. 50% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających
w każdym innym dniu niż określony w ustępie 1 lit. a.

W roku 2012 u strony pozwanej wprowadzono nowy regulamin pracy, przy czym również w tym przypadku ustalono, iż czas pracy pielęgniarek wynosi przeciętnie 7 godzin i 35 minut na dobę i 37 godzin i 55 minut na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym. (§ 10 punkt 13 regulaminu pracy) Nadto ustalono, że praca pielęgniarek świadczona jest w systemie dwuzmianowym: I zmiana od godziny 7:35 do 15:05, II zmiana od godziny 11:25 do 19:00. (§ 10 punkt 18 zd. I. regulaminu pracy)

Zgodnie z § 28 ust. 1 regulaminu pracy za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości:

- a. 50% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w dni powszednie oraz w niedziele i święta będące dla pracownika dniami pracy zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,
- b. 100% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy, w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi
w zamian za pracę w niedzielę lub w święto będące dla pracownika dniami pracy zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy.

W dniu 26 marca 2012r. aneksem nr (...) do regulaminu pracy wprowadzono zmianę do obowiązującego regulaminu pracy, w zakresie regulacji zawartej w rozdziale IV § 10 ust. 18 i 19, w ten sposób, że ustalono, iż godziny funkcjonowania ambulatorium wraz z izbą chorych odbywają się od poniedziałku do piątku, od godziny 7:30 do 19:00 w równoważnym systemie czasu pracy, zgodnie z ustępem 15.

Wynagrodzenie za pracę płatne było w ostatnim dniu roboczym miesiąca. (§ 25 regulaminu pracy z 2008 roku i § 26 regulaminu pracy z 2012 roku)

Dowód: - regulamin pracy z 2008 roku, k. 107-117

- regulamin pracy z 2012 roku, k. 97-106

- aneks do regulaminu pracy z dnia 26.03.2012r., k. 80

- grafiki dyżurów pielęgniarskich, k. 96

- rozliczenia czasu pracy, k. 96

W dniach 24 listopada 2011r. oraz 1 grudnia 2011r. u strony pozwanej przeprowadzona została, przez Państwową Inspekcję Pracy, kontrola, w wyniku której nadinspektor pracy J. W. ustalił m.in., że unormowania § 10 ust. 8

regulaminu pracy nie uwzględniają przepisów zawartych w art. 93 ust. 1 i 3 oraz art. 94 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej.

Dowód: - protokół kontroli PIP, k. 163-167

U strony pozwanej zasady wynagradzania pracowników określone zostały także w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy dla (...) Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998r., obowiązującym od dnia 22 października 1998r. (zwany dalej (...))

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej wpisany został do rejestru Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy w dniu 21 sierpnia 1998r.

Zgodnie z art. 38 (...) za każdą godzinę pracy wykonywanej na drugiej zmianie pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 15% godzinowej stawki wynikającej z najniższego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 4 punkt 8 (...) przez najniższe wynagrodzenie rozumie się najniższe wynagrodzenie zasadnicze w I kategorii zaszeregowania, określone w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącej załącznik nr 2 do Układu.

Wysokość wynagrodzenia zasadniczego według I kategorii zaszeregowania wynosiła:

- w okresie od dnia 01.06.2009r. - 950zł miesięcznie,
- w okresie od dnia 01.08.2011r. - 1.300zł miesięcznie,

Protokołem dodatkowym nr 1 do (...) zawartym w dniu 2 lutego 1999r. wprowadzono zmianę w zakresie regulacji art. 4 poprzez dodanie do jego treści punktu 9 stanowiącego, iż przez drugą zmianę należy rozumieć czasy pracy wynikający z organizacji pracy, określony w regulaminie pracy, wyznaczony jako druga w kolejności zmiana przypadająca po porze nocnej. W/w protokół dodatkowy zarejestrowany został w rejestrze Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy w dniu 24 marca 1993r.

Tekst jednolity (...) został opracowany wyłącznie do użytku służbowego. Strony nie uzgodniły jednolitego tekstu (...).

Dowód:- protokół kontroli PIP, k. 163-167

- Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy z dnia 8.06.1998r., koperta w aktach sprawy

- pismo Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 28.01.2015r., k. 336

- zeznania świadka M. W., k. 328-333

- zeznania świadka M. R., k. 328-333

Na przełomie 2011/2012 strona pozwana zatrudniała łącznie 5 pielęgniarek, w tym jedną pielęgniarkę koordynującą oraz ratownika medycznego.

Pielęgniarki, w tym powódka, świadczyły pracę w ambulatorium z izbą chorych lub na poligonie wojskowym (w jednym z kompleksów strony pozwanej).

W dni powszednie ambulatorium było czynne w godzinach od 7.30 do 19.00.

Dowód: - zeznania świadka M. K., k. 239-244

- zeznania świadka E. R. k. 239-244

- zeznania świadka M. S. k. 239-244
- zeznania świadka M. R., k. 328-333
- zeznania świadka M. C., k. 328-333
- zeznania świadka S. S. (1) k. 328-333
- przesłuchanie powódki, k. 379-381 i 484-487

W okresie od stycznia 2011 roku do marca 2012 roku powódka, podobnie jak i pozostałe pielęgniarki, wykonywała pracę w systemie pracy dwuzmianowej, na podstawie wcześniej ustalonego i zatwierdzonego, przez szefa sekcji służby zdrowia, grafiku dyżurów pielęgniarskich.

Grafiki dyżurów pielęgniarskich sporządzała starsza pielęgniarka M. K.. W treści grafików dyżurów pielęgniarskich oznaczane było, iż grafik uwzględnia system pracy – dwuzmianowy jak również, że praca wykonywana jest w wymiarze 7,35 godzin dziennie na dwóch zmianach, z których pierwsza zmiana rozpoczynała się o godzinie 7.25 i trwała do godziny 15.05 (tzw. zmiana poranna, oznaczana zwyczajowo w grafiku symbolem (...)) a druga zmiana rozpoczynała się o godzinie 11.25 i trwała do godziny 19.00 lub – do czerwca 2011 roku - od godziny 12:25 do godziny 19:00 (tzw. zmiana popołudniowa, oznaczana w grafiku symbolem P).

M. K. nigdy nie została przeszkolona przez pozwanego pracodawcę, w jaki sposób ma sporządzać grafiki czasu pracy dla pielęgniarek, w szczególności nie została poinformowana, jak rozliczać pracę w tzw. dobie pracowniczej. W związku z powyższym bazowała na grafikach sporządzanych przez swoją poprzedniczkę D. R..

Tak sporządzony grafik był zatwierdzany przez szefa sekcji służby zdrowia i stanowił podstawę do sporządzania indywidualnego harmonogramu czasu pracy a następnie godzinnego rozliczenia czasu pracy każdej pielęgniarki, które to dokumenty także każdorazowo zatwierdzał szef służby zdrowia major S. S. (2).

Tak sporządzone i podpisane dokumenty starsza pielęgniarka M. K. przedkładała do działu kadr.

Dowód: - grafiki dyżurów pielęgniarskich, k. 83-95

- rozliczenia czasu pracy, k. 83-95
- indywidualne harmonogramy czasu pracy i rozliczenia czasu pracy, k. 167-214
- zakres obowiązków M. K., k. 215-217
- zeznania świadka E. R. k. 239-244
- zeznania świadka M. S. k. 239-244
- zeznania świadka M. R., k. 328-333
- zeznania świadka M. C., k. 328-333
- przesłuchanie powódki, k. 379-381 i 484-487

W okresie od stycznia 2011 roku do marca 2012 roku powódka rozpoczynała pracę zgodnie z ustalonymi grafikami dyżurów pielęgniarskich oraz harmonogramem pracy i wykonywała pracę w godzinach od 7:25 do godziny 15.05 lub od godziny 11.25 do godziny 19.00.

Praca wykonywana była w systemie dwuzmianowym, przy czym zmiany „zazębiały” się w związku z czym w pewnym przedziale czasowym, były obecne w pracy pielęgniarki z różnych zmian.

(...) ten umożliwiał zabezpieczenie prawidłowego wykonywania pracy i ciągłości pracy ambulatorium – co wynikało z potrzeb pracodawcy, a także zabezpieczenie świadczenia pomocy medycznej i pracy lekarza, dla którego ważna była obecność pielęgniarki. Nadto umożliwiał przekazywanie kolejnym pielęgniarkom informacji koniecznych do wykonania pracy w danym dniu.

W ten sposób strona pozwana zapewniała obsadę pielęgniarską zgodnie z harmonogramem w zadeklarowanych godzinach pracy, co wiązało się m.in. z wykonywaniem zabiegów medycznych i koniecznością świadczenia pomocy medycznej.

W ramach powierzonych obowiązków powódka, podobnie jak i pozostałe pielęgniarki wykonujące pracę w ambulatorium, realizowała w szczególności czynności pielęgniarskie, tj. w zakresie pomocy medycznej, opieki nad pacjentami, współpracy z lekarzem. W pozostałym zakresie pielęgniarki wykonywały różne czynności w ramach podziału zadań.

Dowód: - grafiki dyżurów pielęgniarskich, k. 83-95

- rozliczenia czasu pracy, k. 83-95
- indywidualne harmonogramy czasu pracy i rozliczenia czasu pracy, k. 167-214
- książka zleceń dla pielęgniarek, k. 342-361
- książka ewidencji kluczy, koperta w aktach sprawy
- listy obecności, koperta w aktach sprawy
- skierowanie na badania lekarskie z dnia 08.07.2011r., k. 368
- zakres obowiązków z dnia 07.01.2009r., k. 369-371 oraz w aktach osobowych powódki
- zakres obowiązków służbowych pielęgniarki M. S., k. 372-374
- zeznania świadka M. K., k. 239-244
- zeznania świadka E. R. k. 239-244
- zeznania świadka M. S. k. 239-244
- zeznania świadka M. R., k. 328-333
- zeznania świadka M. C., k. 328-333
- zeznania świadka S. S. (1) k. 328-333
- przesłuchanie powódki, k. 379-381 i 484-487

W okresie od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 marca 2012r. powódka A. B. przepracowała w godzinach nadliczbowych łącznie 227 godzin i 16 minut, w tym:

- w styczniu 2011 roku - 11,50 godzin,

- w lutym 2011 roku - 11,50 godzin,
- w marcu 2011 roku - 34,58 godzin,
- w kwietniu 2011 roku - 20,25 godzin,
- w maju 2011 roku - 20,45 godzin,
- w czerwcu 2011 roku - 20,70 godzin,
- w sierpniu 2011 roku - 1,92 godzin,
- we wrześniu 2011 roku - 15,33 godzin,
- w październiku 2011 roku - 19,20 godzin,
- w listopadzie 2011 roku - 18,00 godzin,
- w grudniu 2011 roku - 7,68 godzin,
- w styczniu 2012 roku - 15,50 godzin,
- w lutym 2012 roku - 14,12 godzin,
- w marcu 2012 roku - 16,53 godzin.

Należne powódce, za okres od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 marca 2012r., wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych (dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe) wynosi 1.630,90 zł.

W styczniu 2011 roku powódka pracowała na drugiej zmianie z dniami: 7, 12, 18, 24, 25, 28 i 31 w łącznym wymiarze 53 godzin 5 minut.

Stawka godzinowa najniższego wynagrodzenia wynosiła w styczniu 2011 roku - 6,26zł (950zł : 151 godzin 40 minut).

Należny powódce, za styczeń 2011 roku, dodatek za pracę na drugiej zmianie wynosi 49,90 zł.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu finansów, k. 393 – 408

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu finansów, k. 436 – 442

- grafiki dyżurów pielęgniarskich, k. 83-95

- rozliczenia czasu pracy, k. 83-95

- indywidualne harmonogramy czasu pracy i rozliczenia czasu pracy, k. 167-214

- książka zleceń dla pielęgniarek, k. 342-361

- książka ewidencji kluczy, koperta w aktach sprawy

- listy obecności, koperta w aktach sprawy

Strona pozwana nie wypłacała powódce dodatku do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatku za pracę na drugiej zmianie.

Dowód: - kartoteki za rok 2012, k 218-219

- kartoteki za rok 2011, k. 223-224
- operacje z rachunków, k. 220-221 i 225-227
- dane z wyciągu bankowego, k. 222

Pismem z dnia 26 listopada 2013r. pielęgniarki zatrudnione u strony pozwanej, w tym powódka, skierowały do pozwanego pracodawcy przesądowe wezwanie do zapłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatku za godziny pracy na II zmianie.

W odpowiedzi, pismem z dnia 5 grudnia 2013r., strona pozwana poinformowała, że wszelkie zobowiązania wobec pracownic zostały uregulowane, podkreślając, że odnośnie doby pracowniczej miały zastosowanie przepisy art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej w konsekwencji czego nie doszło do przekroczenia norm dobowych pracy jak również, że pracownice nie pracowały w systemie zmianowym.

Dowód: - przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 26.11.2013r., k. 63 – 64

- odpowiedź na przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 5.12.2013r., k. 65

Wnioskiem z dnia 31 stycznia 2014r. powódka wniosła o zavezwanie strony pozwanej do próby ugodowej w zakresie zapłaty na jej rzecz kwoty 158.037,91zł wraz z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot i terminów płatności tytułem wynagrodzenia za pracę w systemie pracy dwuzmianowej (dodatku za pracę w systemie dwuzmianowym) za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 marca 2012r. oraz tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 marca 2012r. (sygn. akt IV Po 22/14)

Strona pozwana nie wyraziła zgody na zawarcie ugody na zaproponowanych warunkach.

Dowód: - wniosek o zavezwanie do próby ugodowej, w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV Po 22/14;

- protokół posiedzenia z dnia 27.02.2014r., w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV Po 22/14;

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż Sąd zezwolił pełnomocnikowi pozwanej na złożenie odpowiedzi na pozew bez załączonego potwierdzenia doręczenia odpisu pisma bezpośrednio pełnomocnikowi powódki uznając, iż zachodzą w tym przypadku szczególne okoliczności. Strona pozwana złożyła bowiem odpowiedź na pozew w określonym terminie. Nie dokonała wprawdzie doręczenia odpisu odpowiedzi na pozew pełnomocnikowi powódki w trybie art. 132 k.p.c. jednak nie budziło wątpliwości Sądu, iż odpowiedź na pozew pełnomocnik pozwanej, wraz z całą argumentacją i wnioskami dowodowymi, mógł złożyć także na pierwszym terminie rozprawy do protokołu rozprawy (art. 210k.p.c., art. 339 k.p.c.).

W toku niniejszego postępowania powódka, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 9.820,90zł, tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, za okres od stycznia 2011 roku do marca 2012 roku, oraz dodatku za pracę na drugiej zmianie, za miesiąc styczeń 2011 roku.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach, w tym zwłaszcza na dokumentacji akt osobowych powódki, protokole kontroli sanitarnej z dnia 10 marca 2011r., regulaminie pracy z 2008 roku, regulaminie pracy z 2012 roku, aneksie do regulaminu pracy z dnia 26 marca 2012r., grafikach dyżurów pielęgniarskich, rozliczeniu czasu pracy, protokole kontroli PIP, Ponadzakładowym Układzie

Zbiorowym Pracy z dnia 8 czerwca 1998r., piśmie Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 28 stycznia 2015r., indywidualnych harmonogramach czasu pracy, zakresie obowiązków M. K., książce zleceń dla pielęgniarek, książce ewidencji kluczy, listach obecności, skierowaniu powódki na badania lekarskie z dnia 8 lipca 2011r., zakresie obowiązków z dnia 7 stycznia 2009r., zakresie obowiązków służbowych pielęgniarki M. S., kartotekach wynagrodzeń za rok 2011 i 2012, operacjach z rachunków, danych z wyciągu bankowego, piśmie powódki z dnia 26 listopada 2013r. i piśmie pozwanej z dnia 5 grudnia 2013r. bowiem żadna ze stron skutecznie nie podważyła prawdziwości i wiarygodności złożonych do akt sprawy dokumentów. Wprawdzie w toku postępowania powódka wskazywała, iż w niniejszej sprawie zastosowanie winien znaleźć Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy w wersji załączonej przez stronę pozwaną do złożonej odpowiedzi na pozew jednak powyższe stanowisko nie zasługiwało na uwzględnienie. W tym zakresie Sąd uwzględnił okoliczność, iż dokument ten nie zawiera potwierdzenia rejestracji tak jak miało to miejsce w przypadku dokumentu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy załączonego przez stronę pozwaną do pisma

z dnia 4 lutego 2015r. Okoliczność ta ma tym istotniejsze znaczenie, iż zgodnie z przepisem art. 241¹² § 1 k.p. układ wchodzi w życie w terminie w nim określonym, nie wcześniej jednak niż z dniem zarejestrowania. Z brzmienia powołanego przepisu wynika zatem jednoznacznie, iż moc obowiązującą ma jedynie taki układ, który uprzednio podlegał – zgodnie

z obowiązującymi przepisami – rejestracji. Tym samym Sąd ustalając stan faktyczny sprawy oparł się na treści Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy, wraz z protokołami dodatkowymi, załączonego przez stronę pozwaną do pisma z dnia 4 lutego 2015r., tym bardziej, iż jak wynika z treści pisma Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 28 stycznia 2015r. strony układu nie uzgodniły jednolitego tekstu (...).

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się także na dowodzie z zeznań świadków M. K., E. R., M. S., S. S. (1), S. R., M. C. i M. W. jak również na dowodzie z przesłuchania powódki. Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadków M. K., E. R. oraz M. S. jako spójnym, logicznym i wiarygodnym, w tym zwłaszcza w zakresie w jakim podały one, iż

u strony pozwanej pielęgniarki, w tym powódka, wykonywały pracę w systemie dwuzmianowym. Sąd miał przy tym również na uwadze, iż zeznania świadków znajdowały

w tym zakresie potwierdzenie w treści obowiązujących u strony pozwanej regulaminów pracy w tym zwłaszcza w treści § 10 punkt 8 zd. 5. regulaminu pracy z 2008 roku, zgodnie z którym czas pracy pracowników służby zdrowia wynosił 7 godzin i 35 minut na dobę i przeciętnie 40 godzin tygodniowo, według grafiku, przy czym praca pielęgniarek odbywała się w systemie dwuzmianowym oraz w treści § 10 punkt 18 zd. I. regulaminu pracy z 2012 roku, zgodnie

z którym praca pielęgniarek świadczona jest w systemie dwuzmianowym: I zmiana od godziny 7:35 do 15:05, II zmiana od godziny 11:25 do 19:00. Nadto zeznania świadków, co do wykonywania przez powódkę i pozostałe pielęgniarki pracy w systemie dwuzmianowym, znajdowały także potwierdzenie w treści dokumentu - grafik dyżurów pielęgniarskich.

W treści grafików dyżurów pielęgniarskich oznaczane było bowiem, iż grafik uwzględnia system pracy – dwuzmianowy jak również, że praca wykonywana jest w wymiarze 7,35 godzin dziennie na dwóch zmianach, z których pierwsza zmiana rozpoczynała się o godzinie 7.25 i trwała do godziny 15.05 (tzw. zmiana poranna, oznaczana zwyczajowo w grafiku symbolem (...)) a druga zmiana rozpoczynała się o godzinie 11.25 i trwała do godziny 19.00 lub – do czerwca 2011 roku - od godziny 12:25 do godziny 19:00 (tzw. zmiana popołudniowa, oznaczana w grafiku symbolem P). Co istotniejsze, z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wynika, iż tak sporządzony grafik był zatwierdzany przez szefa sekcji służby zdrowia i stanowił podstawę do sporządzania indywidualnego harmonogramu czasu pracy a następnie godzinnego rozliczenia czasu pracy każdej pielęgniarki, które to dokumenty także każdorazowo zatwierdzał szef służby zdrowia major S. S. (2). Nadto tak sporządzone i podpisane dokumenty starsza pielęgniarka M. K. przedkładała do działu kadr. Powyższe okoliczności w sposób nie budzący wątpliwości wskazują na fakt, iż u strony pozwanej praca pielęgniarek wykonywana była w systemie dwuzmianowym – co wynika wprost z treści regulaminów pracy i dokumentacji dotyczącej ustalania i rozliczania czasu pracy pielęgniarek w tym powódki a co potwierdza również okoliczność, iż strona pozwana tak sporządzane dokumenty zatwierdzała i przyjmowała, co niewątpliwie nie byłoby uzasadnione, gdyby praca w systemie dwuzmianowym nie była przez pielęgniarki faktycznie wykonywana.

Z uwagi na powyższe zeznaniom świadków S. S. (1), S. R., M. C. oraz M. W. Sąd dał wiarę jedynie w zakresie w jakim ich zeznania znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie uwzględnił zeznań świadków w zakresie w jakim utrzymywali, że w zakładzie pracy, w okresie objętym żądaniem pozwu, obowiązywał równoważny system czasu pracy a pielęgniarki, w tym powódka nigdy nie wykonywały pracy w systemie zmianowym a w związku z tym nie występowały także przekroczenia dobowych norm czasu pracy. Zeznania świadków w tym zakresie pozostawały nie tylko sprzeczne z zeznaniami świadków M. K., E. R. oraz M. S. ale i z zeznaniami powódki oraz złożonymi do akt sprawy dokumentami w postaci regulaminów pracy czy też grafików dyżurów pielęgniarskich. Nadto Sąd uwzględnił w tym zakresie okoliczność, iż jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych przyjęty u strony pozwanej system pracy pielęgniarek służył nie tylko zabezpieczeniu prawidłowego wykonywania pracy i ciągłości pracy ambulatorium – co wynikało z potrzeb pracodawcy, ale i z konieczności zabezpieczenia świadczenia pomocy medycznej i pracy lekarza, dla którego ważna była obecność pielęgniarki. Powyższe okoliczności potwierdzili zaś w swych zeznaniach m.in. świadkowie S. S. (1), S. R. i M. C.. Tym samym nie budziło wątpliwości, iż zatrudnione u pozwanej pielęgniarki wykonywały pracę zmianową co wynikało w szczególności z konieczności zabezpieczenia funkcjonowania ambulatorium, które działało w godzinach od 7.30 do 19.00 i wykonywania świadczonych w tych godzinach usług medycznych, co - z kolei - niewątpliwie wymagało konieczności obecności w tym czasie pielęgniarek. Chociażby zatem w tym zakresie – konieczność zapewnienia pomocy i opieki medycznej, niewątpliwie pielęgniarki zmieniały się na stanowiskach pracy. W przeciwnym bowiem razie nie byłoby żadnych przeszkód, aby wszystkie pielęgniarki wykonywały pracę w tych samych godzinach otwarcia ambulatorium, gdyby ich zakres obowiązków był różny i nie istniała konieczność zastępstwa w żadnym zakresie wykonywanych przez nie czynności.

Sąd dał również wiarę zeznaniom powódki jako spójnym, logicznym i znajdującym potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym zwłaszcza w zakresie w jakim podała ona, że wykonywała u pozwanej pracę w systemie dwuzmianowym.

Sąd zważył w tym zakresie, iż zgodnie z przepisem art. 128 § 2 pkt 1 k.p. ilekroć w przepisach działu jest mowa o pracy zmianowej - należy przez to rozumieć wykonywanie pracy według ustalonego rozkładu czasu pracy przewidującego zmianę pory wykonywania pracy przez poszczególnych pracowników po upływie określonej liczby godzin, dni lub tygodni. Tak rozumiane pojęcie pracy zmianowej winno być niewątpliwie powiązane z treścią art. 2 pkt 5 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zgodnie z którym "praca w systemie zmianowym" oznacza każdą formę organizacji pracy w systemie zmianowym, zgodnie z którą pracownicy zmieniają się na tych samych stanowiskach pracy według określonego harmonogramu, łącznie z systemem następowania po sobie, który może mieć charakter nieprzerwany lub przerywany oraz pociąga za sobą konieczność wykonywania pracy przez pracownika o różnych porach w ciągu określonych dni lub tygodni.

Co istotniejsze zgodnie z treścią art. 146 k.p. praca zmianowa jest dopuszczalna bez względu na stosowany system czasu pracy. Także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 lutego 1986r. wyraził pogląd, że praca wykonywana faktycznie na dwóch zmianach ma charakter pracy zmianowej, chociażby była wykonywana w systemie równoważnych norm czasu pracy (sygn. akt I PRN 95/85, opubl. LEX nr 14880).

Taka zaś sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie bowiem zatrudnione u pozwanej pielęgniarki niewątpliwie - według określonego harmonogramu – wykonywały prace o różnych porach w ciągu określonych dni i tygodni, zmieniając się na tych samych stanowiskach pracy w celu zabezpieczenia ciągłości pracy ambulatorium i świadczenia pomocy medycznej w tym poprzez współpracę z lekarzem i to niezależnie od tego czy i w jakim obszarze, w pozostałym zakresie, wykonywały czynności odrębne i niezależne od siebie.

W tym zakresie uwzględnić jednak należało przede wszystkim sposób uregulowania pracy pielęgniarek wynikający wprost z treści powołanych już przepisów regulaminów pracy statuujących, iż pielęgniarki wykonują pracę zmianową oraz z treści protokołu dodatkowego nr 1 do (...) zawartego w dniu 2 lutego 1999r., a zarejestrowanego w dniu 24

marca 1993r., którym wprowadzono zmianę w zakresie regulacji art. 4 (...) poprzez dodanie do jego treści punktu 9 stanowiącego, iż przez drugą zmianę należy rozumieć czasy pracy wynikający z organizacji pracy, określony w regulaminie pracy, wyznaczony jako druga w kolejności zmiana przypadająca po porze nocnej.

Tym samym, nie budziło wątpliwości Sądu, iż pielęgniarki w tym powódka wykonywały, w tym zwłaszcza w styczniu 2011 roku, pracę w systemie zmianowym.

Powyższe zaś skutkowało obowiązkiem wypłaty na ich rzecz dodatku za pracę wykonywaną na drugiej zmianie. Zgodnie zaś z treścią art. 38 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy, wpisanego do rejestru Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy

w dniu 21 sierpnia 1998r., za każdą godzinę pracy wykonywanej na drugiej zmianie pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 15% godzinowej stawki wynikającej

z najniższego wynagrodzenia. Stosowanie dalej do treści art. 4 punkt 8 (...) przez najniższe wynagrodzenie rozumie się najniższe wynagrodzenie zasadnicze w I kategorii zaszeregowania, określone w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącej załącznik nr 2 do Układu. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego według I kategorii zaszeregowania wynosiła natomiast u strony pozwanej: w okresie od dnia 01.06.2009r. - 950zł miesięcznie i w okresie od dnia 01.08.2011r. - 1.300zł miesięcznie.

Jak wynika przy tym z opinii i opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu finansów i księgowości w styczniu 2011 roku powódka pracowała na drugiej zmianie

w dniach: 7, 12, 18, 24, 25, 28 i 31 w łącznym wymiarze 53 godzin 5 minut, zaś należny jej z tego tytułu dodatek za pracę na drugiej zmianie wynosi 49,90 zł.

Sąd w całości podzielił stanowisko i wyliczenia zawarte w złożonej przez biegłego opinii w wariantcie I, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. Złożona przez biegłego opinia była rzetelna, wyczerpująca, logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegły sporządził opinię po zapoznaniu się z aktami sprawy w tym w zakresie ewidencji czasu pracy powódki i obowiązujących u pozwanej regulacji. Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłego sądowego w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego.

W konsekwencji za uzasadnione uznał Sąd zasądzenie na rzecz powódki tytułem dodatku za pracę na drugiej zmianie kwoty 49,90zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2011r. do dnia zapłaty.

Za uzasadnione uznał dalej Sąd żądanie zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od stycznia 2011 roku do marca 2012 roku.

Zgodnie z art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013, poz. 217) czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym,

z zastrzeżeniem art. 94 ust. 1, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

Jak stanowi dalej art. 151 § 1 k.p., praca wykonywana ponad obowiązuje pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Praca w godzinach nadliczbowych jest dopuszczalna

w razie: konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii, szczególnych potrzeb pracodawcy. W myśl art. 151¹ § 1 k.p., za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości:

1) 100 % wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających:

a) w nocy,

b) w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

c) w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian za pracę w niedzielę lub w święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

2) 50 % wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu niż określony w pkt 1.

Dodatek w wysokości określonej w § 1 pkt 1 przysługuje także za każdą godzinę pracy nadliczbowej z tytułu przekroczenia przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy

w przyjętym okresie rozliczeniowym, chyba, że przekroczenie tej normy nastąpiło w wyniku pracy w godzinach nadliczbowych, za które pracownikowi przysługuje prawo do dodatku w wysokości określonej w § 1.

Analogiczne regulacje zawierały zresztą obowiązujące u strony pozwanej regulaminy pracy.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych w tym zwłaszcza z grafików dyżurów pielęgniarских, rozliczenia czasu pracy, indywidualnych harmonogramów czasu pracy i list obecności oraz opinii biegłego sądowego z zakresu finansów wynika, iż w okresie od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 marca 2012r. powódka przepracowała w godzinach nadliczbowych łącznie 227 godzin i 16 minut, w tym:

- w styczniu 2011 roku - 11,50 godzin,
- w lutym 2011 roku - 11,50 godzin,
- w marcu 2011 roku - 34,58 godzin,
- w kwietniu 2011 roku - 20,25 godzin,
- w maju 2011 roku - 20,45 godzin,
- w czerwcu 2011 roku - 20,70 godzin,
- w sierpniu 2011 roku - 1,92 godzin,
- we wrześniu 2011 roku - 15,33 godzin,
- w październiku 2011 roku - 19,20 godzin,
- w listopadzie 2011 roku - 18,00 godzin,
- w grudniu 2011 roku - 7,68 godzin,
- w styczniu 2012 roku - 15,50 godzin,
- w lutym 2012 roku - 14,12 godzin,

- w marcu 2012 roku - 16,53 godzin,

co uzasadniało zasądzenie na jej rzecz wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, za okres od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 marca 2012r., w łącznej wysokości 1.630,90 zł.

W związku z powyższym, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku i zasądził na rzecz powódki kwotę 1.680,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami, opierając roszczenie o należnych odsetkach ustawowych na treści art. 481 k.c. i uwzględniając fakt, że u strony pozwanej wynagrodzenie za pracę płatne było w ostatnim dniu roboczym miesiąca, przy czym kwota, od której Sąd zasądził odsetki za okres od dnia 1 lutego 2011r. w wysokości 132,93zł obejmuje należny powódce dodatek za pracę na drugiej zmianie w wysokości 49,90zł i dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 83,03zł.

Ponad zasądzoną kwotę Sąd powództwo oddalił. (punkt II wyroku)

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie III wyroku Sąd oparł na treści art. 100 k.p.c., uwzględniając fakt, że powództwo uwzględnione zostało w 17%. Na koszty poniesione przez stronę pozwaną złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł, co przy uwzględnieniu wyniku postępowania uzasadniało zasądzenie na rzecz pozwanej od powódki kwoty 747zł (83% z 900zł). Na koszty poniesione przez powódkę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w niniejszej sprawie w kwocie 900zł i – wobec wniosku pełnomocnika powódki – w kwocie 120 zł w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej, tj. łącznie 1.020zł, co przy uwzględnieniu wyniku postępowania uzasadniało zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 173,40zł (17% z 1.010zł). Ostatecznie zatem do zasądzenia od powódki na rzecz pozwanej podlegała kwota 573,60zł (747zł – 173,40zł)

Jednocześnie mając na uwadze fakt, że powódka jako pracownik, zgodnie z treścią art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolniona była od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i wydatków, Sąd na podstawie art. 113 powołanej ustawy, uwzględniając wynik postępowania kosztami sądowymi i wydatkami obciążył stronę pozwaną, stosownie do wyniku postępowania, tj. w zakresie kwoty 357,31zł. (17% z 2.101,84zł /492 zł – opłata sądowa + 1.609,84zł – opinie biegłego/).

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie IV wyroku.

Orzeczenie zawarte w punkcie V wyroku Sąd oparł na treści art. 102 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd nie obciążył powódki kosztami postępowania w zakresie części opłaty sądowej od pozwu i wydatków na opinie biegłego (1.744,53zł) uwzględniając w tym zakresie charakter roszczenia dochodzonego przez powódkę oraz fakt, iż zasądzona na rzecz powódki kwota była niższa od kwoty kosztów podlegających ewentualnemu rozliczeniu przez powódkę.

W punkcie VI sentencji wyroku Sąd, na podstawie art. 477² § 1 k.p.c, nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki uwzględniając dalej fakt, że zasądzona kwota nie przekracza jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki, które wynosiło 2.740zł.